

УДК 347.965+351.741+342.721:004

DOI <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.87.4.58>

МІЖНАРОДНА ІНФОРМАЦІЯ У ПРАВОЗАСТОСУВАННІ: РОЛЬ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У СПІВПРАЦІ АДВОКАТУРИ ТА ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ

Габані І.І.,

*старший викладач кафедри міжнародного права
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»*

e-mail: ivan.habani@uzhnu.edu.ua

Габані І.І. Міжнародна інформація у правозастосуванні: роль цифрових технологій у співпраці адвокатури та правоохоронних органів.

Вказується, з метою підвищення ефективності функціонування інституту адвокатури, забезпечення прозорості та відкритості судової системи, а також впровадження сучасних інформаційних технологій у сферу правосуддя. Постає завдання щодо забезпечення комплексного підходу до роботи єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи (ЄСІТС), та організації процесу верифікації електронних цифрових підписів, що використовуються в системі.

Сучасний розвиток цифрових технологій суттєво впливає на функціонування правозастосовних інститутів, зокрема, на взаємодію адвокатури та правоохоронних, судових органів у міжнародному контексті. Інформаційні технології відкривають нові можливості для ефективної комунікації, обміну даними та координації правозастосовних заходів, що сприяє підвищенню якості правосуддя та забезпеченню дотримання прав людини.

Стаття фокусується на аналізі ролі цифрових технологій у процесі правозастосування, визначенні ключових аспектів співпраці адвокатури та правоохоронних органів, а також оцінці викликів і ризиків, що виникають у зв'язку з використанням цифрових засобів у юридичній діяльності. Особливу увагу приділено таким технологічним інструментам, як штучний інтелект, цифрові платформи для зберігання та обміну доказами, електронний документообіг.

Розглядається практика використання електронних ресурсів, до прикладу, у національних чи міжнародних кримінальних справах, а також механізми правової допомоги за допомогою онлайн-ресурсів. також впровадження сучасних інформаційних технологій у сферу правосуддя, постають питання що забезпечити комплексний підхід до функціонування єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи (ЄСІТС). Крім того, аналізується вплив нормативно-правових актів міжнародних організацій, зокрема Ради Європи (РЄ), Європейського Союзу (ЄС) та Організації об'єднаних націй (ООН), на розвиток цифрових технологій у сфері правозастосування.

Цифрові технології є важливим чинником посилення ефективності співпраці між адвокатурою та правоохоронними органами, проте їх використання потребує належного нормативного врегулювання, забезпечення безпеки персональних даних та дотримання правових стандартів міжнародного права.

Ключові слова: адвокатська етика, права людини, міжнародна інформація, цифрові технології, правозастосування, міжнародне співробітництво, кримінальна юстиція, цифрова трансформація, кримінальне судочинство, юридичні інформаційні системи.

Gabani I.I. International information in law enforcement: the role of digital technologies in cooperation between the legal profession and law enforcement agencies.

It is indicated that in order to increase the efficiency of the functioning of the institute of advocacy, ensure transparency and openness of the judicial system, as well as introduce modern information technologies into the sphere of justice, the issues of ensuring a comprehensive approach to the functioning of the unified judicial information and telecommunications system (ESITS) and the verification of their electronic digital signatures arise.

The modern development of digital technologies significantly affects the functioning of law enforcement institutions, in particular, the interaction of the advocacy and law enforcement, judicial

bodies in the international context. Information technologies open up new opportunities for effective communication, data exchange and coordination of law enforcement measures, which contributes to improving the quality of justice and ensuring compliance with human rights.

The article focuses on analyzing the role of digital technologies in the law enforcement process, identifying key aspects of cooperation between the advocacy and law enforcement bodies, as well as assessing the challenges and risks arising from the use of digital tools in legal activities. Particular attention is paid to such technological tools as artificial intelligence, digital platforms for storing and exchanging evidence, electronic document management.

The practice of using electronic resources, for example, in national or international criminal cases, as well as mechanisms for legal assistance using online resources, is considered. as well as the introduction of modern information technologies in the field of justice, the issues of ensuring a comprehensive approach to the functioning of a unified judicial information and telecommunications system (JITS) are raised. In addition, the impact of regulatory acts of international organizations, in particular the Council of Europe (CoE), the European Union (EU) and the United Nations (UN), on the development of digital technologies in the field of law enforcement is analyzed.

Digital technologies are an important factor in enhancing the effectiveness of cooperation between the legal profession and law enforcement agencies, but their use requires proper regulatory regulation, ensuring the security of personal data and compliance with legal standards of international law.

Key words: legal ethics, human rights, international information, digital technologies, law enforcement, international cooperation, criminal justice, digital transformation, criminal justice, legal information systems.

Постановка проблеми. З метою підвищення ефективності функціонування інституту адвокатури, забезпечення прозорості та відкритості судової системи, а також впровадження сучасних інформаційних технологій у сферу правосуддя, знайти рішення щодо забезпечення комплексного підходу до роботи єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи (ЄСІТС), та організації процесу верифікації електронних цифрових підписів, що використовуються в системі.

Водночас необхідно сприяти нормативному врегулюванню відносин між адвокатурою та державними органами, до прикладу, шляхом встановлення обов'язкового контролю адвокатури за дотриманням прав і свобод людини у процесі правозастосування як у національних, так і в міжнародних кримінальних справах.

Крім того, потрібно активізувати координацію між органами досудового розгляду, судовою системою, органами державного обвинувачення та адвокатурою через створення спільних комісій і робочих груп для моніторингу та вдосконалення роботи ЄСІТС.

Мета статті є аналіз ролі цифрових технологій у взаємодії адвокатури та правоохоронних органів, а також виявлення можливостей, викликів і перспектив їхнього застосування в сучасній правозастосовній практиці. Стаття спрямована на дослідження впливу цифрових інструментів на підвищення ефективності співпраці між адвокатами та правоохоронцями, судовою системою забезпечення доступу до інформації, захист прав людини та вдосконалення правових процедур.

У статті розглядаються ключові технологічні рішення, що використовуються у правовій сфері, зокрема електронний документообіг, автоматизовані системи управління справами, цифрові бази даних, засоби онлайн-комунікації та штучний інтелект у юридичному аналізі. Особлива увага приділяється питанням конфіденційності, захисту персональних даних та кібербезпеки, що є критично важливими у взаємодії адвокатів із правоохоронними органами та судовою владою.

Крім того, стаття має на меті визначити, наскільки цифровізація сприяє прискоренню судових процесів, зниженню бюрократичного навантаження, підвищенню прозорості правоохоронної діяльності та гарантуванню права на захист. Важливим аспектом дослідження є також аналіз правових та етичних меж використання цифрових технологій, що дозволить оцінити можливі ризики та запропонувати шляхи їхнього мінімізації.

Стаття спрямована на формування комплексного бачення перспектив цифрової трансформації у правовій сфері, що сприятиме ефективнішій взаємодії адвокатури та правоохоронних органів, збереженню балансу між оперативністю правозастосування та дотриманням прав людини.

Стан опрацювання та виявлені недоліки. У сучасних умовах глобалізації та стрімкого розвитку інформаційних технологій особливе місце займає впровадження цифрових засобів у систему правосуддя. На міжнародному рівні цифровізація правозастосування сприяє посиленню

співпраці між адвокатськими структурами та правоохоронними органами, що виражається у використанні інтегрованих інформаційних платформ та електронних засобів автентифікації.

Сучасна практика демонструє, що створення єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи (ЄСІТС) разом із механізмами верифікації електронних цифрових підписів може суттєво підвищити ефективність комунікації, обміну даними та координації дій суб'єктів правозастосування. Проте, інтеграція новітніх цифрових технологій у правове середовище супроводжується низкою технічних і нормативно-правових викликів.

З одного боку, технічні аспекти впровадження вказують на необхідність удосконалення програмних рішень з метою забезпечення сумісності сучасних інформаційних компонентів із наявними застарілими системами. Недостатня адаптація таких технологій може впливати на оперативність обробки даних та ставити під сумнів гарантії дотримання права на своєчасний та справедливий судовий розгляд.

З іншого боку, нормативно-правова база потребує глибокої модернізації з урахуванням принципів прозорості, законності та захисту прав людини, що є основоположними для сучасного правового державного устрою. Низька координація між розробниками законодавчих ініціатив, виконавчими органами та користувачами системи вказує на необхідність розробки інтегрованих механізмів зворотного зв'язку та стандартизації правових норм, що регулюють використання цифрових технологій у судочинстві.

Виклад основного матеріалу. Сучасний етап розвитку суспільства характеризується інтенсивною цифровізацією, що охоплює всі сфери життєдіяльності, зокрема й правозастосовну діяльність. Використання цифрових технологій сприяє автоматизації процесів, удосконаленню інформаційного забезпечення, прискоренню юридичних процедур та підвищенню ефективності взаємодії між правоохоронними органами та адвокатурою. Разом із тим цифровізація породжує низку викликів, пов'язаних із захистом конфіденційної інформації, кібербезпекою та дотриманням прав людини.

Використання державних електронних реєстрів, таких як Єдиний державний реєстр судових рішень, сприяє оперативному отриманню необхідних даних, знижує ризики корупції та зловживань. Правоохоронні органи багатьох країн активно впроваджують автоматизовані системи управління справами, що дозволяють здійснювати контроль за процесуальними діями, спрощують доступ адвокатів до матеріалів кримінальних проваджень та забезпечують ефективність судового діловодства. Використання штучного інтелекту (ШІ) для аналізу судової практики дозволяє прогнозувати результати розгляду справ та підвищувати якість юридичних консультацій.

Зростання обсягів цифрової інформації вимагає вдосконалення систем кіберзахисту для запобігання витоку персональних даних та маніпуляцій із цифровими доказами. Цифровізація правозастосування породжує питання щодо забезпечення балансу між правами особи на конфіденційність та інтересами правосуддя. З одного боку, цифрові технології сприяють розширенню доступу до правосуддя, зокрема через можливість дистанційного подання документів та отримання правової допомоги. З іншого боку, надмірна автоматизація та використання алгоритмічних моделей у правозастосовній діяльності можуть порушувати принципи справедливого судового розгляду.

Якщо до прикладу, мова йде про договір, то згідно із законодавством, він може бути укладений в електронній формі та підписаний з використанням електронного цифрового підпису, що відповідає вимогам нормативних актів (Закон України «Про електронні довірчі послуги» [1]). Важливо відзначити, що згода клієнта на обробку його персональних даних, яка міститься в окремому пункті договору, також має бути засвідчена електронним цифровим підписом. Це є достатньою підставою для отримання конфіденційної інформації, зокрема, щодо сімейного стану, адвокатом в органах державної реєстрації актів цивільного стану [2].

Рада адвокатів України у своєму рішенні № 121 від 04.11.2022 р. [2], підкреслила можливість адвокатів представляти інтереси клієнтів на підставі договору, який укладений в електронній формі. Також наголошено на важливості отримання згоди клієнта на розкриття конфіденційної інформації, яка так само може бути отримана в електронній формі.

У континентальній правовій системі важливим є підхід, в якому конституційний суд керується положеннями Конституції. Враховуючи це, належна та докладна обґрунтованість рішень Конституційного Суду України набуває суттєвого значення для їхньої демократичної легітиматії, оскільки тут відбувається конкретизація норм Основного Закону. Конституційна юстиція не існує в пустоті. І якщо є правовий вакуум, її діяльність сприяє заповненню конституційних норм

конкретним змістом. Це надзвичайно важливо для реалізації положень Конституції на практиці, оскільки юридичні позиції, сформульовані органом конституційної юстиції, мають вирішальне значення для аргументації рішень загальних судів.

Справедливим є міркування, що загальні норми законів не можуть дійсно порушувати основоположні права, що базуються на повазі до прав людини [3]. Разом з тим, значущим критерієм визначення меж втручання держави у виконання певних прав є приватна автономія. Це поняття охоплює широкий спектр аспектів, починаючи від особистої приватності й закінчуючи можливістю самовизначення, включаючи вибір сфери економічної діяльності.

Адміністративне право встановлює конкретний юридичний режим для здійснення управлінських функцій, що є важливою умовою організації державного управління. Визначення правил поведінки у юридичних нормах (як діяти у певних ситуаціях, чого уникати, що заборонено тощо) надає управлінським відносинам юридичний характер, перетворюючи їх на формально регульовані. Суспільні відносини, що підлягають адміністративному регулюванню, пов'язані з діяльністю держави у сфері виконавчої та розпорядчої діяльності. Тим не менше, деякі аспекти діяльності владних органів можуть регулюватися не лише адміністративним правом, але й цивільним, трудовим, фінансовим та іншими галузями права [4, с. 9].

Предметом адміністративного права є суспільні відносини, які виникають з метою реалізації і захисту прав громадян, створення нормальних умов для функціонування громадянського суспільства й держави. Такі відносини пов'язані з: 1) діяльністю органів виконавчої влади; 2) внутрішньо організаційною діяльністю інших державних органів, підприємств, установ, організацій; 3) управлінською діяльністю органів місцевого самоврядування; 4) здійсненням іншими недержавними суб'єктами делегованих повноважень органів виконавчої влади; 5) здійсненням правосуддя у формі адміністративного судочинства. Це дозволяє визначити адміністративне право як профільовану галузь, яка разом із кримінальним і цивільним правом утворює юридичну основу, обов'язкову частину очолюваної конституційним правом системи [5].

Варто враховувати і те, що адвокатська діяльність є гарантією і справедливого правосуддя. Тому саме адвокатура має бути надійною опорою судової влади та правосуддя. У концепції побудови ЄСІТС визначені структура, організація та принципи побудови ЄСІТС з використанням сучасних програмно-технічних засобів [6].

Відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» [7] (зі змінами, внесеними від 03.10.2017 р.) [8]), ЄСІТС має забезпечити: – ведення електронного діловодства, в тому числі рух електронних документів у межах відповідних органів та установ та між ними, реєстрацію вхідних і вихідних документів та етапів їх руху; – централізоване захищене зберігання судових справ, процесуальних, інших документів та інформації в єдиній базі даних; – захищене зберігання, автоматизовану аналітичну і статистичну обробку інформації; – збереження судових справ та інших документів в електронному архіві; – обмін документами та інформацією (надсилання та отримання документів та інформації, спільна робота з документами) в електронній формі між судами, іншими органами системи правосуддя, учасниками судового процесу, а також проведення відеоконференції в режимі реального часу; – автоматизацію роботи судів, органів та установ системи правосуддя, в тому числі, автоматизоване формування в режимі реального часу основних аналітичних показників діяльності; автоматизацію процесів ведення бухгалтерського, статистичного, кадрового обліку, формування та консолідації фінансової, статистичної та управлінської звітності; автоматизацію процесів планування та виконання бюджетів; – формування і ведення суддівського досьє (досьє кандидата на посаду судді) в електронній формі; – віддалений доступ користувачів ЄСІТС до будь-якої інформації, що в ній зберігається, в електронній формі відповідно до диференційованих прав доступу; – визначення судді (судді-доповідача) для розгляду конкретної справи у порядку, визначеному процесуальним законом; – визначення присяжних для судового розгляду з числа осіб, які внесені до списку присяжних; – відбір кандидатури арбітражного керуючого у справах про банкрутство; – розподіл справ у Вищій кваліфікаційній комісії суддів України, Вищій раді правосуддя, їх органах; – аудіо- та відеофіксацію судових засідань, засідань Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Вищої ради правосуддя, її органів, їх транслявання в мережі Інтернет у порядку, визначеному законом; – ведення Єдиного державного реєстру судових рішень; – ведення Єдиного державного реєстру виконавчих документів; – функціонування офіційного веб-порталу судової влади України, веб-сайтів Вищої ради правосуддя та Вищої кваліфікаційної комісії суддів України; – функціонування єдиного контакт-центру для управління

запитами, іншими зверненнями; – можливість автоматизованої взаємодії ЄСІТС з іншими автоматизованими, інформаційними, інформаційно-телекомунікаційними системами органів та установ системи правосуддя, органів правопорядку, Міністерства юстиції України та підпорядкованих йому органів та установ; – можливість учасникам справи брати участь у судовому засіданні в режимі відеоконференції; – інші функції, передбачені Положенням про ЄСІТС.

Власником програмного забезпечення ЄСІТС є держава в особі Державної судової адміністрації України, яка також здійснює організаційне та фінансове забезпечення створення і функціонування окремих підсистем (модулів) ЄСІТС і несе відповідальність за їх належне функціонування та забезпечення захисту інформації [9], але станом на початок 2025 року продовження імплементації залишається на тому самому місці.

Існуючий Єдиний державний реєстр судових рішень не підтримує можливості диференційованих прав доступу його користувачів, інтеграції з іншими модулями та підсистемами, зокрема для забезпечення взаємодії з Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, а також не забезпечує належного рівня та якості знеособлення інформації. Наразі взаємодія систем автоматизації судів, органів та установ системи правосуддя з іншими автоматизованими, інформаційними, інформаційно-телекомунікаційними системами органів правопорядку, Міністерства юстиції України та підпорядкованих йому органів та установ здійснюється шляхом використання великої кількості окремих модулів замість використання консолідованого інформаційного вузла [10].

На адвокатуру покладено важливі завдання задля реалізації правозахисної функції української держави. На найвищому законодавчому рівні встановлено, що адвокатура функціонує для надання професійної правничої допомоги. Виключно адвокат здійснює представництво іншої особи в суді, а також захист від кримінального обвинувачення [11]. Відповідно до ч. 1 ст. 2 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» адвокатура України є недержавним самоврядним інститутом, що забезпечує здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги на професійній основі, а також самостійно вирішує питання організації і діяльності адвокатури в порядку, встановленому цим Законом [12]. Отже, основне призначення адвокатури – це захист прав, свобод і законних інтересів людини та громадянина. З огляду на це, можна стверджувати, що адвокатура є правозахисною інституцією.

Аналізуючи законодавство у сфері адвокатської діяльності, варто звернути увагу на запропоноване законодавцем визначення категорії «захист». У ч. 1 ст. 1 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» зазначено, що захист – це вид адвокатської діяльності, що полягає в забезпеченні захисту прав, свобод і законних інтересів підозрюваного, обвинуваченого, підсудного, засудженого, виправданого, особи, стосовно якої передбачається застосування примусових заходів медичного чи виховного характеру або вирішується питання про їх застосування у кримінальному провадженні, особи, стосовно якої розглядається питання про видачу іноземній державі (екстрадицію), а також особи, яка притягається до адміністративної відповідальності під час розгляду справи про адміністративне правопорушення. Водночас до захисту не належать такі види адвокатської діяльності: представництво, що полягає в забезпеченні реалізації прав і обов'язків клієнта в цивільному, господарському, адміністративному та конституційному судочинстві, в інших державних органах, перед фізичними та юридичними особами, прав і обов'язків потерпілого під час розгляду справ про адміністративні правопорушення, а також прав і обов'язків потерпілого, цивільного позивача, цивільного відповідача у кримінальному провадженні; складення заяв, скарг, процесуальних та інших документів правового характеру, спрямованих на забезпечення реалізації прав, свобод і законних інтересів клієнта, недопущення їх порушень, а також на сприяння їх відновленню в разі порушення [12]. Необхідно зазначити, що адвокат захищає громадян не від закону, а від порушень закону щодо них, тобто своїми діями він сприяє зміцненню законності, підвищенню рівня довіри населення до закону, законності держави загалом [13, с. 113]. У Загальному кодексі правил для адвокатів країн Європейського Співтовариства встановлено, що адвокат має діяти в інтересах права загалом, точно так само, як і в інтересах тих, чії права і свободи йому довіреною [14].

Невід'ємною складовою процесу впровадження ЄСІТС є постійна координація та співпраця між різними органами та структурами, які беруть участь у цьому процесі. Важливо розробити чіткий та ефективний план дій, який враховуватиме всі аспекти побудови та впровадження ЄСІТС, а також розподіл обов'язків та функцій між усіма учасниками.

Важливо також відзначити, що дане питання залучає увагу Ради адвокатів України. Закон від 29.06.2023 р. № 3200-IX [15] та його офіційне оприлюднення 21 липня 2023 року, встановили нові норми, які впливають на діяльність адвокатів та їхню участь у впровадженні ЄСІТС. Згідно з цим Законом, адвокати тепер зобов'язані зареєструвати свої електронні кабінети в Єдиній судовій інформаційно-телекомунікаційній системі (ЄСІТС) або її окремій підсистемі (модулі), яка забезпечує обмін документами. Відображає постійний процес реформування та модернізації судової системи, спрямований на забезпечення більшої доступності та ефективності правосуддя, а також на вдосконалення взаємодії між всіма учасниками цього процесу.

Обов'язкова реєстрація електронних кабінетів адвокатів в ЄСІТС відображає спрямованість на модернізацію та вдосконалення правосуддя України. Це створює основу для покращення доступності до правосуддя та забезпечення більш ефективного та прозорого судочинства.

Висновки. Цифровізація є потужним чинником трансформації правозастосовної діяльності, що сприяє підвищенню ефективності роботи адвокатури та правоохоронних органів. Водночас вона створює низку нових викликів, які потребують комплексного врегулювання, зокрема у сфері кібербезпеки, етики використання штучного інтелекту та захисту прав людини. Майбутній розвиток цифрових правових технологій має супроводжуватися належним правовим регулюванням, спрямованим на забезпечення як ефективності правозастосування, так і дотримання правових стандартів демократичного суспільства.

З огляду на виклики, що постають перед системою правосуддя, важливо забезпечити законодавчий захист доступу до електронного правосуддя, гарантувати незалежність судових органів. Лише комплексна взаємодія між усіма учасниками судового процесу, належне фінансування та впровадження сучасних технологій дозволять досягти високої ефективності роботи судової системи. Розробка нової стратегії розвитку правосуддя на 2025–2029 роки стане важливим кроком до адаптації українського правосуддя до європейських стандартів та забезпечення його конкурентоспроможності в умовах стрімкого розвитку інформаційних технологій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Про електронні довірчі послуги: Закон України від 5 жовтня 2017 р. № 2155-VIII. Відомості Верховної Ради України. 2017. № 45. С. 5.
2. Про затвердження роз'яснення щодо можливості адвокатам здійснювати представництво інтересів клієнтів на підставі договору, вчиненого в електронній формі, а також необхідності надання клієнтом згоди на розкриття конфіденційної інформації: Рішення Ради адвокатів України від 4 листопада 2022 р. № 121. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0121871-22#Text> (дата звернення: 03.02.2025).
3. Steyn J. *Democracy Through Law*. Occasional Paper No 12. New Zealand: New Zealand Centre for Public Law, 2002. 20 p.
4. Аракелян М.Р. Інститут адвокатури у правозахисній діяльності сучасної Української держави. *Актуальні проблеми держави і права*. 2011. Вип.3. С. 7–9.
5. Вільчик Т.Б. Адвокатура та громадянське суспільство у правовій державі. *Право України*. 2014. № 11. С. 243–250.
6. Про забезпечення створення і функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи: Наказ Державної судової адміністрації України від 7 листопада 2019 р. № 1096 (втратив чинність). URL: <https://ips.ligazakon.net/document/SA19173> (дата звернення: 02.02.2025).
7. Про судоустрій і статус суддів : Закон України від 2 червня 2016 р. № 1402-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 31. С. 7.
8. Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів: Закон України від 3 жовтня 2017 р. № 2147-VIII. *Відомості Верховної ради України*. 2017. № 48. С. 5.
9. Про затвердження Положення про порядок функціонування окремих підсистем Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи : Рішення Вищої ради правосуддя від 17 серпня 2021 р. № 1845/0/15-21. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v1845910-21#Text> (дата звернення: 28.01.2023).

10. Концепція побудови Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи: Наказ Державної судової адміністрації від 7 листопада 2019 р. № 1096. URL: https://dsa.court.gov.ua/userfiles/media/media/ECITC_Konsercia.pdf (дата звернення: 28.01.2025).
11. Конституція України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР. *Голос України*. 1996. № 128.
12. Про адвокатуру та адвокатську діяльність : Закон України від 5 липня 2012 р. № 5076-VI. *Офіційний вісник України*. 2012. № 159.
13. Вільчик Т.Б. Адвокатура як інститут реалізації права на правову допомогу: порівняльно-правовий аналіз законодавства країн Європейського Союзу та України: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.10. Харків, 2016. 490 с.
14. Загальний кодекс для адвокатів країн Європейського Співтовариства, прийнятий делегацією дванадцяти країн-учасниць на пленарному засіданні у Страсбурзі в жовтні 1988 року / Європейське співтовариство. 1 жовтня 1988 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_343#Text (дата звернення: 25.01.2025).
15. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо обов'язкової реєстрації та використання електронних кабінетів в Єдиній судовій інформаційно-телекомунікаційній системі або її окремій підсистемі (модулі), що забезпечує обмін документами: Закон України від 26 червня 2023 р. № 33200-IX. *Офіційний вісник України*. 2023. № 70. С. 115.